

Tar Károly

Saját képekre faragott versek (I.)

Átiratok

Ady nyomában

Ady Endre: *Párizsban járt az ősz...*

Párizsba tegnap berepült az Ősz.
Szent Mihály útján bandukolt öregesen,
kánikulában zaj-lombok alatt
kapkodtam ősz fejem.

Gyalogoltam magam is a Szajna felé
s lelkemben régen elégték a rőzse-dalok:
furcsák, kivagyisak, lelombozók,
arról, hogy nem hiába éltem s dalolok.

Régen elért az Ősz, némán fehérített
Szent Mihály útját, a Sorbonne-órát,
s a Szajna-parti fényt velem miért
jövőm-hullató őszömön ismertette meg?

Perc-életem röpke Nyara így is megremeg,
Párizsba kacagni hozott az Ősz.
Költőnk nyomában fellélegezhettem
kitaposott éveim súlya alatt.

Békesség embertől

Reményik Sándor: *Békesség Istentől*

Nyugalma, nyugalma miként lehet,
kinek örökösen sanyarú a sorsa,
önmagával vív, küzd békétlenül?
Békessége embertől nincs soha.

A világ vadítóan mostoha.
Békesség embertől!

Nyugalma nyugtalan viharadár
Ember-hullámok felszíne fölött.
Háborodott mélység és magasság.
Kétség: valóság és hite mögött
Ideghullámos sejtések között.
Békesség embertől!

Nyugalom: a nyugtalanság erő,
Ó Ebola, halálos kórbokor.
Terjeszd tudatos nyugtalanságod,
Szóval, csókkal, sóhajjal mindenkor.
Az ember majd nyugszik valamikor.
Békesség embertől!

Éjjel-nappal mondd, zengjen a szád.
Dicsérd az emberek örökös javát.
Üres perceid így kitágíthatod.
Világra így hozhatsz újabb csodát.
Fújjad csak bátran életed parazsát.
Békesség Embertől!

Békesség Embertől: ma így köszönj.
Az Istennel gondod már nem lehet.
A Bölcs elvégezte a világért,
Megtett mindent, amit csak ő tehet.
Nyugodj? Nyugalmad úgy is eltemet.
Békesség Embertől!

Örökös feltámadás

Reményik Sándor: *Krisztus nem támadt fel*

Nem szűnt a színlelés,
Vétkes szó buzog fel.
Hazudnak a harangok,
Ő még nem támadt fel!

Még most is ámítjuk
Magunkat és mást is.

Régi úton lábunk
Tőle messzire visz!

Irigység, önérdek
Zápor mindenek felett.
Ő még nem támadt fel,
Ő ma is szeretet.

Most tágas a világ,
Pénzért a szolgaság,
Ő még nem támadt fel,
Ő ma is szabadság!

Tömjénes dogmák
Agyalt tünemények,
Ő még nem támadt fel,
Ő ma is a lényeg!

Közömbös a világ
Eszméetlen az ország,
Ő még nem támadt fel,
Benne az igazság!

Nyájként újra baktat,
Kaparhatsz magadnak?
Ő még nem támadt fel.
Vele békén hagynak!

Templomok, imádság,
Dogmák, vak-hit helyett,
Eszed józanságnak
Teremtsen jó helyet.

Óh! világ — sanyarú,
Szitokszó nyugodj el.
Zengnek a harangok.
Ő még nem támadt fel!

Ráduly János

Haikuk

Letört

Halálhangulat:
A legszebb kék nefelejcs
Virága letört.

Vártalak

Vártalak estig.
Azóta is várlak szép
Harmathullásig.

Fázom

A legridegebb
Álmaidat rám hagytad —
Azóta fázom.

Kereselem

Tikkasztó nyári
Forróság. Kereselem a
Hőség hűvösét.

Megsokszorozza

Teleholdnyi vágy:
Fénye megsokszorozza
Emberségemet.

Sosem visel

A halál sosem
Visel álruhát: magát
Meggyűlöltetné.